

Kendini Doğurur Şiir

– Arzeni · 04 Haziran 2013

İklim bozulması yaşıyor gönlüm;
Sancı sancı acı doğuruyor
Bıçak bıçak kasıkları...

Baharın ilkinde dil çarpması,
Aşk kasırgası vurur...
Dağları kurşunidir sözünün,
Cümlelerin heyelandır dağarcığımda ...
Yazın zemheridir, kar lapa lapa
Yolları kapanır sevdamin,
Her mahalli kör sapa
Kış sevhirdir.
Kavurur içimi,
Kumlanır, dinginlenir adıyla...
Giden gelmez, çıkmazlardan
Hesap sormaz kimseler; kimselere
Yüreksel ısınma diyorlar amma;
Bir tek sonbaharı değişmedi ;
İklimlerimin...
Hep sarı, kızıl ve acımasız...

Seven gönlüme inat;

Üçüz doğuruyor insanlık
Hiçler ve heplerce yaşayacak...

Önce Medeni/yet/(i) doğurdu ana/sır...
Sonra Hürriye/t kız/dı...doğan
Hayırsız evladım diyecekti ;
Bu son doğana...Cinayet/ti adı....
Adın batsın...

Bir tek şiir yaşatır, sevmeleri
Bir tek şiir doğurur kendini
Kimseyi kırmadan

Kimseleri kırdırmadan...